

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Włochy) w dniu 5 lipca 2010 r. — Edipower SpA przeciwko Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

(Sprawa C-332/10)

(2010/C 346/43)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (regionalny sąd administracyjny dla Lombardii — wydział trzeci)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Edipower SpA

Strona pozwana: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas (urząd ds. energii elektrycznej i gazu)

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 23, 43, 49 i 56 traktatu oraz art. 11 ust. 2 i 6 i art. 24 dyrektywy 54/2003⁽¹⁾ sprzeciwiają się obowiązywaniu przepisów krajowych, o których nie powiadomiono Komisji Europejskiej i które wymagają od niektórych producentów energii elektrycznej, mających w pewnych okolicznościach zasadnicze znaczenie dla zaspokajania potrzeb w zakresie usług dysponowania energią, przedstawienia na rynku giełdowym energii elektrycznej ofert, zgodnie z programem określonym jednostronnie przez operatora sieci, i które uniemożliwiają swobodne ustalenie przez producentów wynagrodzenia za te oferty, uzależniając je od parametrów, które nie zostały określone wcześniej zgodnie z „przejrzystymi, niedyskryminacyjnymi procedurami opartymi na warunkach rynkowych”?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylająca dyrektywę 96/92/WE (Dz.U. L 176, s. 37 — wyd. spec. w jęz. polskim rozdz. 12, t. 2, s. 211).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Włochy) w dniu 5 lipca 2010 r. — E.On Energy Trading SpA przeciwko Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

(Sprawa C-333/10)

(2010/C 346/44)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (regionalny sąd administracyjny dla Lombardii — wydział trzeci)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: E.On Energy Trading SpA

Strona pozwana: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas (urząd ds. energii elektrycznej i gazu)

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 23, 43, 49 i 56 traktatu oraz art. 11 ust. 2 i 6 i art. 24 dyrektywy 54/2003⁽¹⁾ sprzeciwiają się obowiązywaniu przepisów krajowych, o których nie powiadomiono Komisji Europejskiej i które wymagają od niektórych producentów energii elektrycznej, mających w pewnych okolicznościach zasadnicze znaczenie dla zaspokajania potrzeb w zakresie usług dysponowania energią, przedstawienia na rynku giełdowym energii elektrycznej ofert, zgodnie z programem określonym jednostronnie przez operatora sieci, i które uniemożliwiają swobodne ustalenie przez producentów wynagrodzenia za te oferty, uzależniając je od parametrów, które nie zostały określone wcześniej zgodnie z „przejrzystymi, niedyskryminacyjnymi procedurami opartymi na warunkach rynkowych”?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylająca dyrektywę 96/92/WE (Dz.U. L 176, s. 37 — wyd. spec. w jęz. polskim rozdz. 12, t. 2, s. 211).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) (Anglia i Walia) w dniu 11 sierpnia 2010 r. — SAS Institute Inc. przeciwko World Programming Ltd

(Sprawa C-406/10)

(2010/C 346/45)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Justice (Chancery Division)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: SAS Institute Inc.

Strona pozwana: World Programming Ltd

Pytania prejudycjalne

A. *W przedmiocie wykładni dyrektywy Rady 91/250/EWG z dnia 14 maja 1991 r. w sprawie ochrony prawnej programów komputerowych⁽¹⁾ oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/24/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. (wersja skodyfikowana)⁽²⁾:*

1) Czy w razie gdy program komputerowy (zwany dalej „pierwszym programem”) jest chroniony prawem autorskim jako dzieło literackie, art. 1 ust. 2 należy interpretować w ten sposób, że nie stanowi naruszenia praw autorskich do pierwszego programu stworzenie przez konkurenta podmiotu praw autorskich — bez dostępu do kodu źródłowego pierwszego programu, ani bezpośrednio, ani za pomocą procedury takiej jak dekompilacja kodu obiektowego — innego programu (zwanego dalej „drugim programem”) kopiującego funkcje pierwszego programu?